

[Ragnhild Andersen.]

seede indrømmelser og lettelser til gavn for deres sundhed.

Det er forklaringen på, at mit parti har fremsat forslaget. Vi havde håbet, at den højtærede socialminister havde fremsat et lovforslag vedrørende dette område. Selvom der er modvilje mod vort forslag fra venstres og de konservatives side, opfordrer jeg de øvrige partier i denne sal til at hjælpe bagerfagets arbejdere, så de ikke udsættes for en forringelse af deres arbejdsvilkår.

Jeg opfordrer partierne til at medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag og udtrykker håbet om, at man ikke begraver det i et udvalg, hvor der ikke sker noget. Jeg medvirker gerne til en udvalgsbehandling af lovforslaget — det kan der være rimelighed i — men det må ikke blive et begravelsesudvalg, så man undlader at imødekomme bagerne, der har fremført et retfærdigt krav om at få loven ført tilbage til den skikkelse, den havde, før den nye arbejderbeskyttelseslov kom og forringede arbejdsvilkårene. Det krav bør man imødekomme og ikke pålægge bagerne at skulle stå op alle søn- og helligdage, når vi andre ligger og sover.

Leonhard Hansen: Mit partis repræsentanter i udvalget angående arbejderbeskyttelsesloven har ikke ønsket de forskellige paragraffer udformet sådan, som de er blevet det i den nye lov. Det gælder ikke alene de paragraffer, hvortil der ved det foreliggende lovforslag er stillet ændringer.

Lovforslaget om arbejderbeskyttelse var til drøftelse gennem 5—6 år; de enkelte spørgsmål blev endevendt, gennemgået og gennemdiskuteret, og resultatet blev naturligvis et kompromis, som ikke er absolut tilfredsstillende for nogen af parterne. Slutresultatet blev alligevel det, at der skabtes en lov, som er betydelig mere værd end den gamle fabriklov.

Bagerens problemer lagde stor beslag på udvalgets arbejde; der blev ført adskillige forhandlinger med både mestrenes og sven-denes organisationer, uden at det på noget tidspunkt var muligt at opnå et for begge parter tilfredsstillende resultat. Derfor måtte underudvalget også på dette område udforme et kompromisforslag, sådan som det

nu fremgår af loven. Om udvalget har været heldigt med udformningen, skal jeg lade være usagt; resultatet har jo hverken tilfredsstillet mestre eller svende, så det er måske ikke så helt galt, særlig ikke hvis der derved kunne skabes muligheder for, at bagerstanden ved fornuftige forhandlinger fandt en bedre løsning af problemet.

Jeg skal ikke sige mere herom, idet jeg iøvrigt vil henvise til den højtærede socialministers udtalelser, som jeg for mit vedkommende er enig i, også i den betragtning, som ministeren gjorde gældende, at det måske var rimeligt at få nedsat et udvalg, hvor vi kunne drøfte spørgsmålet, og hvor der muligvis ved samme lejlighed kom lidt andet til drøftelse.

Kr. Juul: Venstre ønsker ikke at være med til at bage de brød, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen slog op her. Lovforslaget betyder indskrænkning i bagerfagets dispositionsret med hensyn til arbejdsforholdene, og det vil vi ikke være med til. Vi ønsker derimod, da der allerede er gennemført bestemmelser i arbejderbeskyttelsesloven, der griber urimeligt ind i bagerierhvervets forhold, at forbeholde os at komme tilbage til spørgsmålet ved en senere lejlighed. Vi vil derfor anbefale at stemme imod lovforslaget.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg er villig til at se på de spørgsmål, som omhandles i lovforslaget, i et udvalg, hvor man eventuelt også kan komme ind på det af den højtærede socialminister rejste spørgsmål om bagerlærlinges søndagsarbejde.

Ole Bjørn Kraft: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede i dette møde, skal jeg kun udtale, at vi regner med, at det vil blive muligt at drøfte foreliggende problemer ved en senere lejlighed. Vi har fra vor side tilkendegivet, at her er et område, som vi ønsker ændringer i.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Kr. Juul, ville ikke være med til at bage dette brød her i folketinget. Det forekommer mig ellers, at par-